

Eeva-Maria Maijala kesk

Lakialoite laiksi arvonnlisäverolain 59 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

Särkikalojen määrän jatkuva lisääntyminen vääristää Suomen kalaston jakautumaa. Särkien kalastaminen ei ole kuitenkaan kannattavaa, joten ylisuurien särkikantojen harventaminen ei ole edennyt toivotulla tavalla. Särkikalojen kalastamiseen tulisi asettaa kannustin poistamalla arvonnlisäverovelvollisuus itse kalastettujen särkikalojen myynnin osalta. Särjenpyynnin lisääntyminen poistaisi vesistöistä fosforia ja lisäisi vähäisesti hyödynnetyn kalan käyttöä.

Arvonnlisäverolaissa on katsottu, että poikkeuksellisesti eräissä tilanteissa tiettyjen tavaroiden ja palveluiden myynnistä ei suoriteta arvonnlisäveroa. Itse poimittujen luonnonvaraisten marjojen ja sienien myynti on vapautettu arvonnlisäverosta, mikäli poimija itse myy nämä tuotteet sellaiseenaan muualta kuin erityisestä myyntipaikasta.

Ihmisten kannustaminen marjojen ja sienien poimimiseen paitsi katsotaan ihmisten omaan hyvinvointiin ja kotitalouksien toimeentulon edistämiseen myönteisesti vaikuttavaksi asiaksi myösnähdään hyväksi kansantaloudellisesti, että marjoja ja sieniä poimittaisiin hyötykäyttöön eikä jätettäisi metsään pilaantumaan.

Samoin valtiovallan tulisi kannustaa ihmisiä laajemmin kotimaisen kalan käyttämiseen. Ammatikalastajien määrä vähenee jatkuvasti, ja koko elinkeino on uhattuna. Suomalaisessa ruokapöydässä syötävä kala on pääosin ulkomaalaista. Tuontikalaa tulisi korvata enemmän kotimaisella kalalla. Erityisesti tulisi edistää sellaista kalastusta, joka parantaisi luonnon biodiversiteettiä ja vähentäisi liian suuriksi kasvaneita kalakantoja.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

arvolisäverolain 59 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvonlisäverolain (1501/1993) 59 §, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 376/1994, 1218/1994 ja 1486/1994, seuraavasti:

59 §

Veroa ei suoriteta seuraavien tavaroiden ja palvelujen myynnistä:

- 1) setelit ja kolikot, jotka ovat käypiä maksuvälineitä, lukuun ottamatta seteleitä ja kolikoita, joiden myyntihinta määräytyy niiden keräily- tai metalliarvon perusteella;
- 2) arpajaisverolain (552/1992) 2 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen arpajaisten järjestäminen ja välitys sekä sanotussa lainkohdassa tarkoitetun peliautomaatin tai -laitteen taikka pelin vaatiman tilan luovuttaminen kiinteistöltä;
- 3) yleisen hautauspaikan pitäjän luovuttamat hautapaikan avaamis- ja hoitopalvelut sekä muut varsinaiseen hautaus toimintaan liittyvät palvelut;
- 4) kullan myynti keskuspankille;
- 5) kuurojen tulkkauspalvelut;
- 6) itse poimitut, luonnonvaraiset marjat ja sienet, jotka poimija myy sellaisenaan muualta kuin erityisestä myyntipaikasta;
- 7) itse kalastetut särkikalat.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä 28.6.2018

Eeva-Maria Majjala kesk